

DECIZIE

31 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,
Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 februarie 2019, în cauza penală în privința lui

Pitula Ivan xxxxx, născut la xxxxx, originar din xxxxx, domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.07.2016 - 22.11.2018;

Instanță de apel: 15.12.2018 - 06.02.2019;

Instanță de recurs: 13.05.2019 - 31.07.2019.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 22 noiembrie 2018, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Pitula Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, cu aplicarea art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, la 1 an închisoare.

Potrivit art.84 alin.(4) Cod penal, prin cumularea parțială a pedepselor aplicate, prin sentința Judecătoriei Chișinău din 21 noiembrie 2016 și neexecută, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 5 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Pitula Ivan, la 12 mai 2015, aproximativ la ora 08:30, în baza unei înțelegeri prealabile cu alte persoane, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane și folosindu-se de faptul că nu erau observați de nimeni, au pătruns pe teritoriul SA „Service-Auto-Prim”, amplasat în mun. Bălți, str. Heciului, 51, de unde pe ascuns au sustras din garaj metal feros în cantitate de o tonă la prețul de 1 900 lei, cu care s-au eschivat de la fata locului, fapt prin care au cauzat părții vătămate Nicov Alexandru un prejudiciu material considerabil.

3. *Inculpatul Pitula Ivan* a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și adoptarea unei decizii corecte, invocând că, are probleme de sănătate, are un copil minor la întreținere, a recunoscut vina, s-a prezentat în instanța de judecată și nu s-a eschivat de la judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 februarie 2019, a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Pitula Ivan a săvârșit infracțiunea incriminată în rechizitoriu, stabilindu-i acestuia o pedeapsă echitabilă.

Astfel, la capitolul individualizării pedepsei, prima instanță a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, în corespundere cu prevederile art.art.61, 75 Cod penal, a aplicat o pedeapsă corespunzătoare caracterului și gradului de pericol social, personalității inculpatului, care nu este la prima atingere cu legea, anterior săvârșind infracțiunii similare, fiind condamnat pentru comiterea acestora, însă inculpatul concluziile de rigoare nu le-a făcut, săvârșind din nou cu intenție prezenta infracțiune.

În opinia instanței de apel faptele date denotă, că este ineficientă stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde, din care motiv a respins argumentele apelantului în acest sens. Aplicarea unei pedepse mai blânde sau non-privative de libertate va fi ineficientă și nu va atinge scopurile puse față de pedeapsa penală.

În așa mod, inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa în limitele prevăzute de sancțiunea legii de comiterea căreia el a fost recunoscut vinovat, ținându-se cont și de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i-au fost reduse limitele pedepselor aplicate, din aceste motive temei pentru atenuarea pedepsei nu sunt.

Totodată, prima instanță întemeiat a aplicat prevederile art.84 alin.(4) Cod de procedură penală și corect a cumulat pedeapsa aplicată prin prezenta sentința cu pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătorei Buiucani din 21.11.2016.

Astfel, luând în considerație personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat, prima instanță întemeiat i-a aplicat lui Pitula Ivan pedeapsa sub formă de închisoare, pedeapsă care este adecvată celor comise, ținându-se cont și de personalitatea inculpatului.

5. *Avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului*, a contestat cu recurs ordinar decizia solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care în privința inculpatului să fie stabilită o pedeapsă mai blândă cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, în privința inculpatului poate fi stabilită o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, care va atinge scopul pedepsei penale și va duce la reeducarea lui Pitula Ivan, care a recunoscut vina, s-a căit în cele comise și a restituit integral prejudiciul.

6. Asupra recursului a prezentat referință procurorul, care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit

neîntemeiat.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal reține că din conținutul recursului rezultă că apărarea nu invocă vreun temei de drept prevăzut la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă criticele acestuia se cuprind în pct. 10) al normei menționate, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal consideră că, la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75, 84 Cod penal, totodată ținând cont și de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, care nu este la prima atingere cu legea, anterior săvârșind infracțiuni similare, fiind condamnat prin sentința Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 21 noiembrie 2016, pentru comiterea acestora, la pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării.

Totodată, Colegiul penal menționează că, instanța de apel la emiterea

deciziei, a ținut cont și de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

La fel, Colegiul penal amintește că, raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă de la momentul descoperirii ei, conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Astfel, aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei nu este un drept al inculpatului, ci o prerogativă a instanței de judecată care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

În acest context, Colegiul penal respinge argumentele invocate în recurs, or, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. O pedeapsă prea blândă nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către făptuitor și alte persoane.

În consecință, Colegiul penal opinează că argumentele punctate în cererea de recurs privind greșita individualizare a executării pedepsei nu sunt incidente cauzei deferite judecării, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată corect, echitabilă și în concordanță cu scopul pedepsei penale, fapt ce determină incontestabil concluzia de inadmisibilitate a recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 februarie 2019, în cauza penală în privința lui *Pitula Ivan xxxxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 29 august 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac